

ς τὸν κλήδονα) Αἴγιν. || Παροιμ. Ἀπόκρεα ἔς τὴν Λεμε-
σὸν τσαὶ Πασκαλιὰ ἔς τὴν Πάφο (ἐπὶ ἀνθρώπου βραδύνοντος
τὰ μεταβῆ καὶ εἰς τὰ ἐγγύτατα) Μεγίστ. || Ἄσμ.

Ἦφυνεν ἡ Ἀποκρῖα μὲ γλέδια, μὲ παιγνίδια,
κ' ἦρθε γαὶ ἡ Σαρακοστή μ' ἐλαιὲς καὶ μὲ κρομμύδια

Νάξ. (Ἀπύρανθ.) β) Αἱ τρεῖς κατὰ σειρὰν ἐβδομάδες
πρὸ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τῶν ὁποίων ἡ πρώτη
καλεῖται προφωνούσιμη, ἡ δευτέρα ἀπολυτή, ἡ τρίτη
αὐτῆς (δηλ. ἡ καθ' αὐτὸ Ἀπόκρεως) Πελοπν. (Βυτίν.)

2) Ἡ Καθαρὰ Δευτέρα Πελοπν. (Μεσσήν.)

ἀποκρεανός ἐπίθ. Λεξ. Δημητρ. ἀποκρεανὲς Σκυρ.
Ἐκ τοῦ οὐσ. Ἀποκρεὰ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ανός.

Ὁ ἀνήκων ἢ ἰδιάζων εἰς τὴν Ἀποκρεὰν ἔνθ' ἄν. : Ἀπο-
κρεανὲς χαβᾶς (ὁ ἄδομένος μόνον κατὰ τὰς Ἀπόκρεως τὰς
πρὸ τοῦ Πάσχα) Σκυρ. Θὰ τραουδήσωμε τὸν ἀποκρεανὲ αὐτόθ.
Συνών. ἀποκρεάτικος 1.

ἀποκρεάτης ὁ, Ἄνδρ. Κύθν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. Ἀποκρεὰ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ιάτης.

1) Ἀμνὸς ἢ ἐρίφιον παρεχόμενον ὡς δῶρον ὑπὸ τοῦ
μισθωτοῦ ἀγροῦ πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην διὰ τὴν ἐβδομάδα
τῆς Ἀποκρεᾶς Κύθν. 2) Τὸ κατὰ τὰς Ἀπόκρεως ἐσθιό-
μενον σφάγιον, ἀμνὸς ἢ ἐρίφιον ἔνθ' ἄν.

ἀποκρεατίζω Πόντ. (Κερασ.) ἀποκρεατίζω Πόντ.
(Κερασ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ οὐσ. κρεάς.

1) Τρώγω κρέας διὰ τελευταίαν φορὰν πρὸ τῶν
νηστειῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, ἀποκρεῦω τὸ
κρέας. 2) Συνεκδ. καθαρίζω τὰ μαγειρικά σκεύη ἐπὶ τῇ
ἐπερχομένῃ θρησκευτικῇ νηστείᾳ.

ἀποκρεάτικα ἐπίρρ. κοιν.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἀποκρεάτικος.

Κατὰ τὰς Ἀπόκρεως, ἐνῶ ἀκόμη εἶναι Ἀποκρεές :
Ἀρρώστησε ἀποκρεάτικα. Μὴ μαλώνετε ἀποκρεάτικα. Συνών.
ἀποκρεάτικο (ἰδ. ἀποκρεάτικος 3).

ἀποκρεάτικος ἐπίθ. κοιν. ἀποκρεάτικους βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. Ἀποκρεὰ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ιάτικος.

1) Ὁ ἀνήκων, ὁ ἰδιάζων εἰς τὴν Ἀποκρεὰν κοιν. :
Ἀποκρεάτικος χορὸς. Ἀποκρεάτικο - γλέντι - τραγούδι. Ἀπο-
κρεάτικη διασκέδασι κοιν. Πίττ' ἀποκρεάτ' (πολυτελὲς
καὶ ἐπιμελὲς παρεσκευασμένη) Ἦπ. Ζαγόρ. || Φρ. Ἀπο-
κρεάτικος μονὸς - διπλὸς (ἐνν. σκοπὸς ἢ χαβᾶς, εἶδος μέλους
ἄδομένου κατὰ δύο τρόπους) Σκυρ. Συνών. ἀποκρεανός.

2) Οὐσ. α) Μετημφιεσμένος κατὰ τὰς Ἀπόκρεως
Κῶς Σάμ. Συνών. μασκαρᾶς. β) Οὐδ., τὸ κατὰ τὰ
Σάββατα τῶν Ἀπόκρεων μνημόσυνον Ἀμοργ. γ) Οὐδ.
πληθ. ἀποκρεάτικα, λέξεις καὶ φράσεις μακραὶ δυσαπάγγελ-
τοι αἱ ὁποῖαι ταχέως ἀπαγγελλόμεναι μεταβάλλονται ἐπὶ
τὸ γελοῖον καὶ οὕτω προκαλοῦν γέλωτα Θράκ. (Σηλυβρ.)

3) Οὐδ. ἀποκρεάτικο ἐπιρρηματ., κατὰ τὸν χρόνον τῶν
Ἀπόκρεων πολλαχ. : Ἀποκρεάτικο ἀρρώστησε. Συνών.
ἀποκρεάτικα.

ἀποκρεάτισμαν τό, Πόντ. (Κερασ.) ἀποκρεάτισμαν
Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀποκρεατίζω.

Τὸ νὰ φάγῃ τις κρέας διὰ τελευταίαν φορὰν πρὸ τῶν
νηστειῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.

ἀποκρεέββατος ὁ, Ἀμοργ. Ἰόνιοι Νῆσ. Ἰων. (Κρήν.)
Κίμωλ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Λακων.) Ρόδ.
Σίκιν. Σίφν. Χίος κ. ἀ. ἀποκρεέββατ-τος Ἀστυπ. Ρόδ. Σύμ.
Τῆλ. ἀποκρεέββατες Σκυρ. ἀποκρεέββατος Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
ἀποκρεάτος Χάλκ. ἀποκρεάτος Κάρπ. Κῶς ἀποκρεάτ-τος Ρόδ.
ἀποκρεάββατος Λέρ. ἀποκρεέββατος Κύθν. ἀποκρεέββατο τό,
Ἀμοργ. Πάρ. (Λευκ.) ἀποκρεάββατο Λέρ. ἀποκρεατὴ ἢ, Κῶς
ἀποκρεέββατα τά, Κρήτ. (Ρέθυμν. Σφακ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ οὐσ. κρεέββατος, παρ' ὃ
καὶ κρεέββατ' ἢ, ὅθεν τὸ ἀποκρεατὴ.

1) Τὸ ὑπὲρ τὸ ἔδαφος τῆς οἰκίας μικρὸν πάτωμα, εἰς
τὸ μέσον περίπου μεταξὺ στέγης καὶ ἐδάφους, χρησιμο-
ποιούμενον ὡς κλίνη δι' ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας Σκυρ.

2) Ὁ ὑπὸ τὸ πάτωμα τοῦτο χῶρος χρησιμεύων ὡς
ἀποθήκη τῶν τροφίμων κυρίως, ἀλλὰ καὶ ἄλλων πραγμά-
των Ἀστυπ. Κάρπ. Κῶς Λέρ. Ρόδ. Σκυρ. Σύμ. Τῆλ. κ. ἀ. :
Ἔς τοὺς χαρὲς σου, κόρη μόν, καὶ νὰ μ' ἔχῃς ἔς τὸν ἀποκρεέββατον
Ρόδ. Ἡ γοργὴ ἐθέλεν νὰ κλώσῃ τὸ σκουλὶν κ' ἦψεν τὸν
λύχνον μέσ' ἔς τὸν ἀποκρεέββατ-το αὐτόθ. Μέσ' ἔς τὸν ἀποκρεέβ-
βατε ἔχομε τὰ ξύλα τσαὶ τ'ς καρποί μας Σκυρ. || Παροιμ.
Τὴν πλύτραν εἶδεν τὸ ψωμί κ' ἦμπε ἔς τὸν ἀποκρεέββατ-τον
(ὅτι μετὰ τὴν πλύσιν ὡς βαρεῖαν ἐργασίαν ἢ ὀρεξὶς εἶναι
μεγίστη) Σύμ. || Ἄσμ.

Καὶ δέσε τον καὶ βάλε τον ἔς τὸν ἀποκρεέββατ-τόν σου
Τῆλ.

Εἶπον σου τσαὶ ξανάπου σου ἔς τοὺς Μενετὲς νὰ πάης,
νὰ μπῇς ἔς τὸν ἀποκρεάτο, ξύλο πολ-λὸ νὰ φάης

Κάρπ. β) Ὁ ὑπὸ τὴν κλίνην χῶρος Ἰόνιοι Νῆσ. Ἰων.
(Κρήν.) Κίμωλ. Κρήτ. (Ρέθυμν. Σφακ.) Κύθν. Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.) Πάρ. (Λευκ.) Ρόδ. Σίκιν. Χίος κ. ἀ. : Ἐχώστην ἔς τ' ἀπο-
κρεέββατα Ρέθυμν. Ἐτρέψωσε ἔς τὸν ἀποκρεέββατο αὐτόθ. Τὰ
παπούτσια μου εἶναι ἀποκρεάτου ἔς τὸν ἀποκρεέββατο Ἀπύρανθ.
Ὅτι θέλει βρίσκει κιάεις ἔς τ' ἀποκρεέββατά τση Σφακ. || Πα-
ροιμ. Κάλλο γιοῦ ἀποκρεέββατο παρὰ γαμπροῦ κρεββάτι (ὅτι
οἱ γονεῖς προτιμοῦν τὴν πλησίον τῶν υἱῶν διαμονὴν παρὰ
πλησίον τῶν γαμβρῶν) Ἰόνιοι Νῆσ. γ) Λάκκος ὑπὸ τὴν
κλίνην χρησιμεύων ὡς ἀποθήκη Κίμωλ. Σίφν. δ) Ὁ
χῶρος κάτωθεν ξυλίνου σκεύους, ἐφ' οὗ τοποθετοῦν τὰ
στρώματα καὶ τὰ κλινοσκεπάσματα, χρησιμεύων ὡς ἀπο-
θήκη Ρόδ. 3) Μέρος τοῦ δωματίου τοῦ ὕπνου χωριζό-
μενον διὰ φράγματος ξυλίνου, χρησιμοποιοούμενον ὡς ἀπο-
θήκη Ἀμοργ. 4) Ἀποθήκη ἐν εἵδει ἐπιμήκους κιβωτίου
χρησιμοποιουμένου καὶ ὡς κλίνης Χάλκ.

ἀπόκρεμα τό, ἀμάρτ. ἀπόκρεμα Στερελλ. (Αἰτωλ.)
Ἐκ τοῦ ρ. ἀποκρεῦω.

Τὸ νὰ κρεοφαγῇ τις τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς νηστείας
ἡμέραν.

ἀποκρεμάδα ἡ, Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀποκρεμῶ.

Σταφυλὴ κρεμαστὴ διατηρουμένη μέχρι τοῦ χειμῶνος.

ἀποκρεμάδι τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀποκρεμῶ.

Συνήθως πληθ. 1) Τὰ ἀκροκλώνια τῶν δένδρων, τὰ
οἷονεῖ κρεμάμενα : Οἱ ἐλαιὲς εἶναι ἔς τ' ἀποκρεμάδια καὶ δὲ
φτάνουσαι. 2) Αἱ κορυφαί, τὰ ὕψη τῶν κρημνῶν ἀπὸ τῶν
ὁποίων κρέμαται τι. 3) Ράκη τῶν ἐνδυμάτων, τὰ οἷονεῖ
κρεμάμενα.

ἀποκρεμαλίζω Πόντ. (Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ρ. κρεμαλίζω.

Ἀποκρεμῶ, κρεμῶ τι ἀπὸ τινος, ὥστε νὰ αἰωρῇται
ἐνθ' ἄν. : Ἐπλάσε ἔς ἓνα κλαδί τὸ ἐπεκρεμαλίε Ὁφ. Ἐπε-

